

МИКОЛА ЩЕРБАК

АБЕТКА

МИКОЛА ЩЕРБАК

ВІРШОВАНА АБЕТКА

Ілюстрації
ЕДВАРДА КОЗАКА

ВИДАННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
Джерзі Ситі - Нью Йорк
1960

Mykola Shcherbak

UKRAINIAN ALPHABET IN VERSE

Illustrated by Edward Kozak

PUBLICATION OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
Jersey City - New York
1960

— це ангел легкокрилий
Що в небесній вишині
Пролітає невидимий,
Береже дітей у сні.

— це Бог та Батьківщина —
Як молитву пам'ятай:
Бог — і рідна Україна,
Золотий, блакитний край!

— гриби в густому гаї —
Гірчаки, боровики...
Глянь, немов понадівали
Гостроверхі шапочки.

— це гава, біля ганку
Ходить сторожко давно
І збирає для сніданку
Порозкидане зерно.

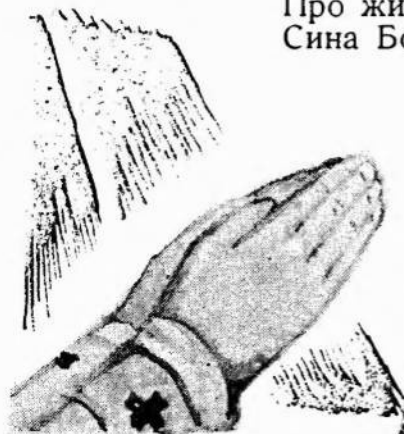
— Дніпро, ріка бурхлива
Української землі,
Він гойда на дужих хвилях
Довгоносі кораблі.

-е-е — це плач дитяти...
Очка тре і пальчик ссе...
Ей не плач! Ось прийде мати
І цукерка принесе.

— Євангеліє, діти!
Книга ця для всіх свята
Про життя і заповіді
Сина Божого, Христа.

Ж

— жита в жнива на ниві,
Море жовтих колосків,
Що похилені, журливі
Ждуть жниварок і женців.

— це заєць на узліссі
Задивився на поля,
Чи не йде, буває, з крісом
Там мисливець іздала.

М

— в словах ти зустрічаєш,
Ось для прикладу візьми
Слово „кий” — і вже пізнаєш,
Що середній звук — це „и”.

— індик, що бурить пір'я,
Невдоволений щомить.
Ходить повагом подвір'ям
І на кожного кричить.

— їжак, що лізе з рову,
Мов копичка у листках,
І наношує до схову
Яблука на колючках.

— це йорж, маленька рибка,
 Має гострі поплавці
 І втікає дуже швидко —
 Вдержиш ти її в руці?

— золотoverхий Київ,
Із прадавніх ще віків.
Він столиця України,
Краю славних козаків.

— це ластівка літає,
Легко лине над ставком.
І зі щебетом торкає
Хвилі лагідним крилом.

— це мати, мила мати
Зі своїм малям-синком
Тихо стала серед хати
На молитву перед сном.

— Намети понад річку
Серед трав і гущину —
Там ночують в темну нічку
Наші браві пластуні.

— це озеро глибоке,
Рибка в озері тинька,
А на березі там зббк,
Очерет та осока.

— отаман наш Петлюра.
Що в похід водив полки.
З ним на ворога, мов бур
Йшли новітні козаки.

— ромен, пахучі квіти,
Що дівчата залюбки
Їх збирають, рвуть уліті
І вплітають у вінки.

На широкий Божий світ.
Що сія від давніх літ
— собор святий, Софія,
Сяйвом віри і надії

T

— це тато, рідний тато,
Що читає нам з книжок
І розказує багато
Оповідань та казок.

— це наша Україна,
Мова рідна, рідний спів.
Це земля свята, єдина
Наших прадідів-батьків!

— Франко, поет з народу,
Із Підгір'я з полонин,
Ковалів він син із роду.
України вірний син.

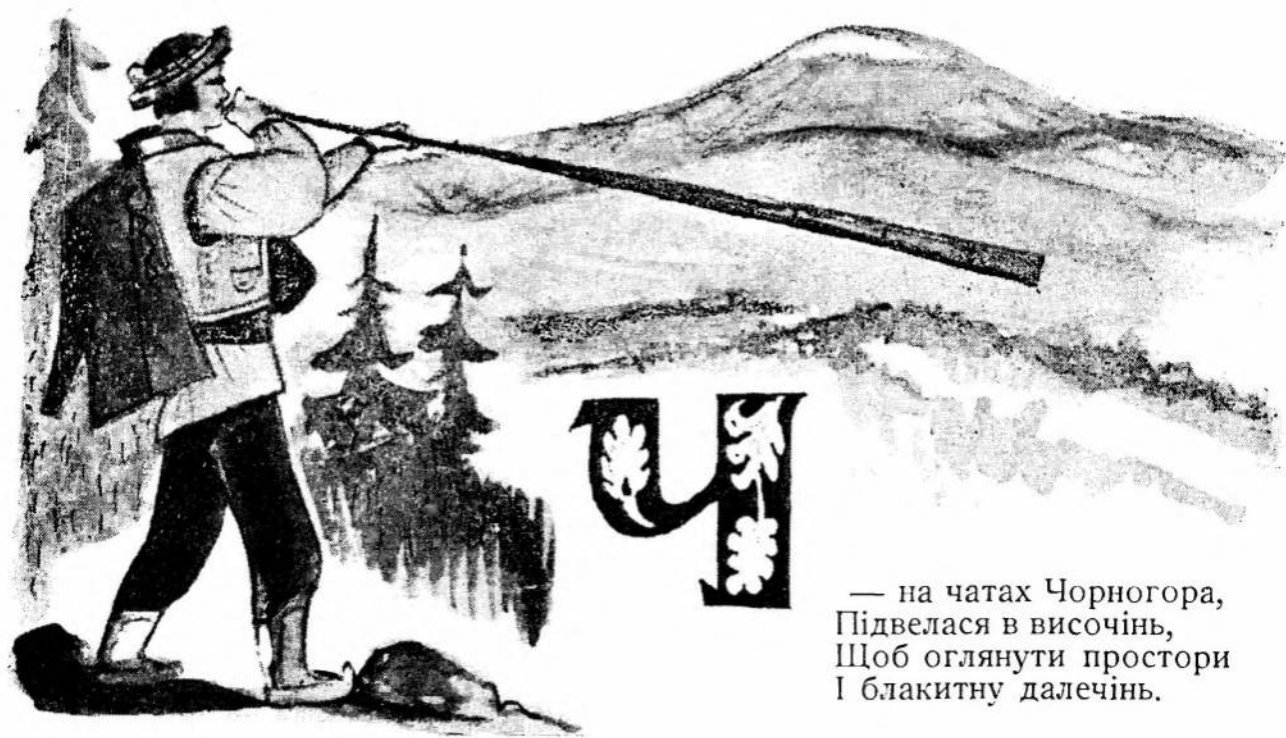
X

— Хрещатик. Тут Єдиний
Бог наш край благословив,
Тут Великий Володимир
Україну охрестив.

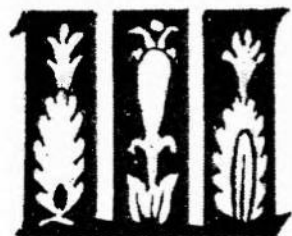

— цвіркун у чистім полі,
Там, де сонце і блакить,
У травиці, на роздоллі
Цвіркотить і цвіркотить.

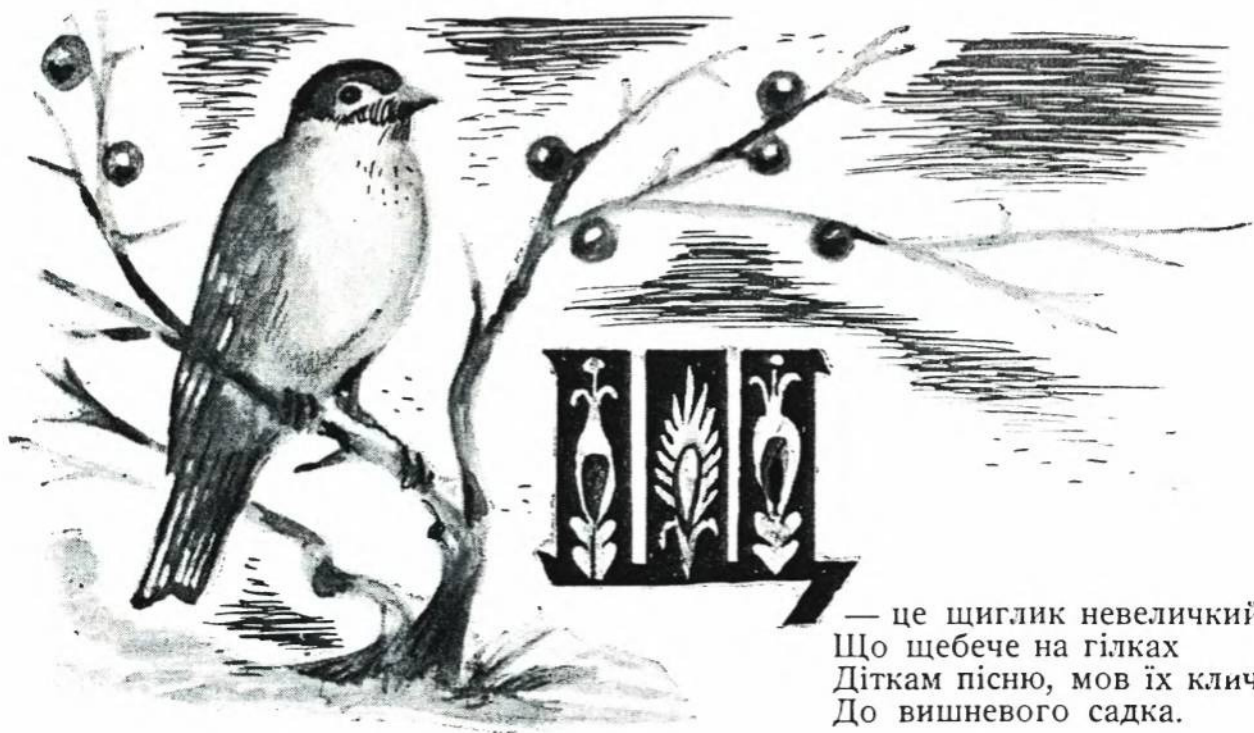

— на чатах Черногора,
Підвелася в височінь,
Щоб оглянути простори
І блакитну далечінь.

— Шевченко, наша слава,
Наш пророк і наш співець
І за волю, за державу
Богом даний нам борець.

— це щиглик невеличкий,
Що щебече на гілках
Діткам пісню, мов їх кличе
До вишневого садка.

— це юний лицар Юрій,
Що за правду меч підняв
І в бою, мов грім у бурі,
Злого змія подолав.

— ялинка ясносяйна,
Що маляток звеселя,
На гілках — оздоба гарна,
На верхів'ї — янголя.

Б

— у письмі у нашім. знайте,
Є ще зм'якшувальний знак,
В слові „кінь” його шукайте —
Хто віднайде. той козак!

